

Stanisław Jerzy Lec

*Những Suy
Tưởng Rối Bù*

Stanisław Jerzy Lec

*Những Suy
Tưởng Rối Bù*

STANISŁAW JERZY LEC

Diễm Châu dịch

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách : Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Giới thiệu tác giả

STANISŁAW JERZY LEC [đọc như Letz] là một nhà thơ Ba-lan, tác giả khoảng hai ngàn câu "cách ngôn". Ông sinh năm 1909 tại Lwów, ở Galicie, trong một gia đình Do-thái. Sau khi học luật và ngữ ngôn học Ba-lan, ông khởi nghiệp nhà báo và nhà thơ ở Vac-xa-va. Bị bắt nhốt trong trại tập trung của Đức quốc xã từ 1941 tới 1943, ông đã vượt thoát và gia nhập hàng ngũ quân kháng chiến.

Từ 1946 tới 1950, ông làm tùy viên báo chí cho Phái bộ chính trị Ba-lan ở Vienne. Và bắt đầu viết những câu "cách ngôn".

Những câu "cách ngôn" này xuất hiện từ 1954 trên các tạp chí văn nghệ Ba-lan và, vào năm 1957, dưới hình thức 'xã luận', hết sức thành công cả ở trong lẫn ngoài nước, đặc biệt là ở Đức. Trong bản Pháp văn, người ta đã có nhận xét về những câu ấy như "*.. sự cô đọng có tính cách xói mòn cao độ, chống lại sự man dã đen và đỏ của thời đại, chống lại sự tầm thường quá ồn ào của những kẻ tiếm đoạt quyền bính và ngôn ngữ, chống lại sự hèn nhát và ích kỷ chung của con người...*"

Stanisław Jerzy Lec mất năm 1966.

Bản dịch dựa theo bản Pháp văn của André và Zofia Kozimor, do nhà xuất bản NOIR SUR BLANC in tại Lausanne vào tháng 10-1991, với nhiều minh họa của Roland Topor và lời đề tựa của Claude Roy.

Chỉ một từ cũng đủ: cái còn lại chỉ là những từ.
S. J. LEC

###

Hỡi pháp thuật nhiệm màu, hãy mở cửa*: ta muốn ra!
(* *Sésame, ouvre-toi...* Câu thần chú trong chuyện Ali-Baba, để mở kho tàng...)

*

Đừng cưa cành cây mi đang ngồi bên trên,
trừ phi người ta muốn treo cổ mi lên đó.

*

Những giấc mơ không-thể-được nhất của chúng ta đã được

thực hiện; giờ, có lẽ đã tới lúc bước qua những giấc mơ có-thể-được.

*

Khởi sự là Ngôi Lời,
chấm dứt là đông dài.

*

Không nên nói đến thùng trong nhà một người bị treo cổ.
Thế còn trong nhà một tay treo cổ người thì sao?

*

Con tôm đỏ ra sau khi chết.
Ấy đó một điều tế nhị cần đưa ra làm thí dụ
với một nạn nhân!

*

Nếu các người phá hủy những pho tượng, hãy bảo toàn
các bệ đài. Chúng bao giờ cũng có thể dùng lại được.

*

Tư tưởng là bất tử,
với điều kiện là ta luôn luôn khiến nó tái sinh.

*

Tôi gặp một cơn ác mộng:
tôi mộng thấy chế độ bàn giấy có những kích thước phình ra
quá sức trong một Nhà nước vừa giành được thắng lợi
trong cuộc đấu tranh chống nạn mù chữ.

*

Con người vẫn còn cái ưu điểm này đối với máy móc:
hắn có thể tự bán mình.

*

Cái gì kìm giữ chúng ta ở địa cầu này ngoài

trọng lực?

*

Duy có người chết mới có thể sống lại được. Đối với
người sống, thời khó hơn.

*

Mọi sự đều ở trong tay con người.
Chính bởi thế mà hấn phải rửa tay luôn.

*

Thế giới thật nhỏ bé, nhưng chỉ có những trái núi gặp nhau.

*

Hãy tin ở kinh nghiệm của các nhà điều loại học.
Muốn cho các nhà văn có thể vươn đôi cánh,
thời họ cần phải có trọn vẹn tự do
để sử dụng lông cánh.

*

Ngay cả chòm râu của đấng Tiên tri cũng có thể cạo được!

*

Những sự kiện bị vạch trần bao giờ cũng sẽ ở trần như thế,
dẫu có ăn vận theo mốt mới nhất.

*

Một nhà trào phúng khắc nhổ theo hướng gió
tự khắc nhổ vào mặt mình.

*

Sự đần độn là mẹ của tội ác.
nhưng những người cha rất thường khi là những thiên tài.

*

Khi “dừng lại” tội ác, thầy ma không nhận ra
kẻ mưu sát mình.
Đêm qua tôi đã mơ thấy thực tại.
Nhẹ nhõm biết bao khi tôi tỉnh lại!

*

Tôi ưa bảng đề "Cấm vào" hơn là "Không lối ra".

*

Điều kiện đầu tiên của bất tử, là cái chết.

*

Khi một huyền thoại xung đột với một huyền thoại
khác, thời sinh ra một xung đột đích thực.

*

Một tư tưởng sâu xa đòi hỏi chiều cao.

*

Có lẽ Chúa đã chọn lựa khiến tôi trở thành
một kẻ vô thần?

*

Ngay cả trên ngai vàng, đũng quần cũng mòn.

*

Ngươi hãy vị tha: hãy tôn trọng sự vị kỷ của người khác!

*

Cho bò cái uống ca-cao vô ích,
không thể vắt ra sô-cô-la được.

*

Tôi đẹp, tôi tốt, tôi mạnh, tôi thông minh.
Và chính tôi đã khám phá ra tất cả những điều đó!

*

Không thể diễn tấu "Ca khúc tự do"
với một nhạc cụ cưỡng chế.

*

Tôi biết tại sao người ta bảo người Do-thái giàu có.
Họ phải đền trả cho hết mọi chuyện.

*

"Tôi sẽ chỉ hăm dọa nó bằng ngón tay mà thôi",
y nói trong lúc đặt ngón tay lên cò súng.

*

A, giá thêm nữa, ta lại có thể vắt sữa
lũ dê tế thần!

*

Cũng có đôi khi con cá nuốt cả lưỡi câu lẫn người đi câu.

*

Khốn cho những nhà độc tài ngay thật tin rằng
họ không phải là những nhà độc tài!

*

Khi những bông 'hoa tím' bắt đầu thơm,
đồng phân tuyên bố: "Thế là ta lao vào
những cuộc đối chọi rẻ tiền ư?"

*

"Phản ứng làm sao đây" một người bạn hỏi tôi,
"khi ta khám phá ra tại nhà mình, trên giường mình, người yêu
của vợ mình với một người đàn bà khác?"

*

Phải nhân lên nhiều số lượng của những tư tưởng
khiến sao cho không có đủ quân canh
để trông chừng chúng.

*

Thế giới này thật đẹp! Ấy chính điều đó
mới thật buồn.
Em hỏi tôi, hỏi phu nhân yêu kiều,
những tư tưởng của tôi cần bao lâu để nở.
Sáu ngàn năm, hỏi em rất dẫu yêu.

*

Đừng nói xấu con người. Y lắng nghe nơi những
cánh cửa ở trong anh.

*

Điều răn thứ mười một: "Mi không được tục hôn
với những từ của người khác!"

*

Vậy thời hỗn mang là gì? Ấy là trật tự đã bị
đảo lộn khi sáng thế.

*

Những sự truyền máu thường được thực hiện
từ túi này qua túi khác.

*

Khi đường thẳng đứng gặp đường nằm ngang,
ấy là chuyện 'thập tự và hiệu kỳ'*.

(* *la croix et la bannière*: giấy tờ phiền phức.)

*

Mẫu chuyện buồn với chấm hết lạc quan:
họ có bốn người,
mỗi người có phương kế cứu nguy* chót.
Họ bỏ chung lại để cực nhọc làm thành
một cỗ áo quan. Rồi đem bán.

(* *planche de salut*. Chữ 'planche' còn có nghĩa là tấm ván...)

*

Nếu như nghệ thuật trò chuyện ở xứ ta mà cao hơn,
sinh suất hẳn sẽ thấp hơn.

*

Có bao giờ rơi xuống từ con mắt đấng Quan phòng
giọt lệ nhỏ bé nhất của con người?

*

Gả tự do cho ai để nó có thể sinh nở?

*

Sống sau cái chết thật không phải dễ.
Đôi khi muốn thế phải mất cả một đời.

*

Đừng tìm cách tháo gỡ mặt trăng.
Trăng còn phải phục vụ chúng ta trong
hàng tỉ năm nữa.

*

Cả trong im lặng của y cũng có những lỗi chính tả.

*

Đừng bao giờ mở cửa nhà mi cho những kẻ, dầu
không được mi cho phép, cũng vẫn mở.

*

Đừng thuật lại những giấc mơ của các người.
Bởi nếu như bọn người theo Freud nắm được quyền bính!

*

Ở một số nước, lưu đày là hình phạt
đau đớn nhất; ở những nước khác, có những công dân
phải đấu tranh để giành được điều ấy.

*

Cả đến những “kẻ tìm khoái lạc trong đau đớn”*rốt cuộc cũng
thú nhận tất cả dưới sự tra tấn. Vì lòng tri ân.

(* *masochistes*.)

*

Chữ nghĩa của luật pháp có lẽ cũng phải gồm trong bản tự mẫu.

*

Có lẽ người ta có thể tưởng tượng một án tù
chung thân đi kèm với một sự kéo dài cuộc sống
một cách giả tạo.

*

Ngay cả những kẻ vô tư cũng không vô tư.

Họ thiên công lý.

Tôi đã từng thấy một người khổng lồ và
bí-tất.

Ấy là nỗ lực 'khổng lồ' đầu tiên của ông ta.

*

Cái hôn của Giu-đa khóa miệng các thi sĩ.

*

Các thứ gió đều thổi một cách rất trong sáng.

*

Phải hy sinh tất cả cho con người. Chỉ trừ
những người khác.

*

Người ta có thể chết ở Sainte-Hélène mà không cần phải là
Nã-phá-luân.

*

Cái gì của Chúa, trả cho Chúa; cái gì của Xê-da, trả
cho Xê-da. Thế còn cái gì cho người ta?

*

Mi đừng làm ra vẻ “thức thời”.
Đừng bao giờ nói dối khi sự thật có lợi hơn.

*

Vào thời kỳ ấy người ta đã cho phép chuyện sáng thế ư!!!

*

"Với một cây thập tự người ta rất có thể làm thành hai giáo đài",
nhà chuyên môn khinh bỉ tuyên bố.

*

Nếu như tôi phải gặp những kẻ mưu sát tôi ở
thế giới bên kia, thà tôi còn sống với họ
ở thế giới này.

*

Khi ta không muốn mình bị thấm ướt*, ít ra
cũng hãy liệu sao để khỏi vấy bùn lên kẻ khác.

(* *se mouiller* = liên lụy).

*

Các dàn hỏa không soi rọi bóng tối.

*

Tôi đã gặp một người, bởi đọc quá ít
nên ông đã tự mình sáng chế ra những câu trích lời
các nhà cổ điển.

*

Mỗi thế kỷ đều có thời Trung cổ của nó.

*

Mùi hôi hám nhỏ bé nhất chống chọi
với cây quạt máy cũng tưởng mình là Đông Ki-sốt.

*

Các ý niệm (hay thuyết lý) rớt cuộc cũng có thể gây ra
cái *dogmalimatias**

(* *dogma+(ga)limatias*?= “thứ lắm-nhảm-giáo-điều”?)

*

Có nhiều cái “*bu-mơ-răng*”* không bao giờ quay trở lại.
Chúng chọn tự do.

(* *boomerang*: khí giới hình lưỡi liềm của thổ dân Úc để ném vào
con thú hay kẻ địch, nếu không trúng đích, nó lại bay trở về với người ném.)

*

Luyện tập trí nhớ làm sao để có thể quên được?

*

Những cây bạch-dương run rẩy dưới hết mọi chế độ, thì
cũng được đi! Nhưng, quý nà, tại sao dưới mỗi chế độ
chúng lại phải xanh tươi?

*

Sống độc hại lắm. Khi người ta sống,
người ta chết.
Hắn ấy ư? Một pho ngu muội toàn-thu!

*

Nếu một người không biết đếm gập
một "cây ách chuồn"* có bốn cánh, thời liệu cả người ấy nữa
có quyền gập may mắn hay chẳng?

(* *trèfle*: xa-trục-thảo - Thanh Nghị.)

*

Tôi muốn nói với thế giới chỉ một từ.
Bởi không sao nói được từ ấy, tôi đã trở thành nhà văn.

*

Những người đàn bà ở trường có thông minh chẳng?

*

Một thoáng bóng hoài nghi tới đậu trên hắn.
Và hắn ẩn mình dưới chiếc bóng ấy.

*

Có nhiều người, vì muốn đưa mình lên
trước ánh đèn rọi, đã nhận ra mình lủng lẳng
trên cột đèn đường.

*

Đừng kêu cứu lúc đêm hôm.
Anh có thể làm hàng xóm thức dậy.

*

Sự ngây ngô khờ khạo không miễn cho ta chuyện cần phải

suy nghĩ.

*

Ở mỗi góc đường nằm mai phục
nhiều hướng mới.

*

Lạc quan và bi quan chỉ khác nhau
về cái ngày giờ tận thế.

*

Cứ nghĩ rằng, với ngọn lửa Prométhée đã lấy trộm
được của thần linh, mà người ta đã hỏa thiêu Giordano Bruno!

*

Khi một kẻ ăn thịt người dùng xiên và dao
để ăn, phải chăng đó là một tiến bộ?

*

"Ông vua ở trường", nhưng dưới những đồ trang sức thật lộng lẫy.

*

Tôi đôi khi bị quỷ cám dỗ tin ở Chúa.

*

Thời gian hoàn thành công việc của nó. Còn mi, con người?

*

Thân chủ của cái chết không bao giờ chết.

*

Khi Caïn giết Abel mà không gây được
phản ứng nơi anh này, y đã tạo ra một tiền lệ:
"Một nạn nhân chết không phản đối."

*

Một cái nắp áo quan không được trang trí nhằm tới
người sử dụng.

*

Nhà soạn kịch: người 'nói tiếng bụng' của linh hồn.

*

Sự vô tư giết người. Người khác.

Đầu óc hạn hẹp lại gặp đầu óc hạn hẹp 'lớn' hơn.*

(* *A esprit obtus, esprit obtus encore plus aigu.* Chơi chữ giữa 'obtus'
và 'aigu'. 'Cán mai lại gặp cán mai tấu' – [bản dịch Thủy Trúc].)

*

Khi một kẻ ăn thịt người ghê tởm khắc nạn nhân ra,
phải chăng đó là một sự sỉ nhục cho người xấu số ?

*

Quản cầm tay quay* có thể chuyển qua máy xay
bất cứ một giai điệu nào.

(* *L'orgue de Barbarie.* Lưu ý chữ "Barbarie". [ghi chú của dịch giả].)

*

"Tên đểu giả chính hiệu" có một âm điệu cao quý hơn
chỉ là "thằng đểu".

*

Cả ngôn từ nữa cũng có thể là một vật bịt miệng.

*

"Chà, ta ưa già trở lại biết bao !"

người quá cố trẻ tuyên bố.

*

Người rồi trí thường gặp những cơn nhức đầu.

*

Cả những trái núi cũng phân cách nhau
bằng những vực thẳm.

*

Thường hơn cả, "những hồn đã chết"*
ngốn ngấu nhiều hơn là những cái bụng còn sống.

(*Xin đọc "*Les âmes mortes*" của Gogol.)

*

Người ta có thể thay đổi niềm tin mà không thay đổi Chúa.
Và ngược lại.

*

Một cái đáy là một cái đáy, dấu cho người ta có
lật ngược nó lên.

*

Theo tôi thấy, sự phong thánh giết chết những người
mà tôi có thể coi như thánh.

*

Ngay cả những ý định trong sáng nhất cũng làm
tù bóng tối.

*

Chúng ta biểu thị cái chết ở mỗi thân ma
bằng một dấu *cộng* dưới hình thức một cây thập tự nho nhỏ
ngoài nghĩa địa.

*

Có những người nhìn bằng con mắt của họ
như nhìn qua một lỗ dòm lén.

*

Những vết thương liền lại thành sẹo, nhưng những vết sẹo
tiếp tục lớn lên với chúng ta.

*

Không phải đêm nào cũng chấm dứt bằng bình minh.

*

Anh có thể tưởng tượng một người đàn bà để
người yêu thuật lại cho mình trong một ngàn lẻ một đêm
những câu chuyện buồn ngủ muốn chết được không ?

*

Những dấu ngón tay của Chúa không bao giờ có tới
hai lần như nhau.

*

Cũng có cả những người tuấn giáo
đi đường thánh giá theo cả hai chiều.
Đôi khi phải nín thính để cho người ta nghe thấy mình.

*

Tôi tin ở ai ư? Ở Chúa, nếu có Chúa.

*

Cái công khám phá ra châu Mỹ
lại không về người Mỹ.
Thật đáng xấu hổ!

*

Thằng quỷ sẽ ra sao
khi nó không còn tin ở Chúa?

*

Làm sao gió biết mình phải thổi hướng nào?

*

Chìa khóa (Bí quyết) của tình thế thường nằm
trong ổ khóa của người lảng giềng.

*

Cẩn thận đừng rơi xuống dưới vòng bánh xe
quay số của ai đó.

*

Y đã phạm tội sát nhân: y đã giết một người!
Con người ở trong y.

*

Đối với một bậc chính nhân, quân tử thì cả đến cái chết của mình
cũng không phải là một lời bào chữa!

*

Kẻ là thiên tài mà không biết mình là thiên tài
hẳn chẳng phải là thiên tài.

*

Cũng cần phải có những trung tâm giải độc
cho những người say hạnh phúc.

*

Sự kiện y đã chết không chứng tỏ rằng y đã sống.

*

Phép phối cảnh, ôi tuyệt diệu biết bao:
được thấy những kẻ thù của mình nhỏ bé đến thế!

*

Hãy bước vào bản thân mi đừng gõ cửa!

*

Đừng bước theo những lối sáo mòn,
các người có thể trượt té.

*

Và nếu như chúng ta chẳng là gì hơn là kỷ niệm
của một ai đó?

*

Những kẻ-đi-chân-không cho mình được phép đi trên những bông hồng.

*

"E pur si muove!","*
giận dữ, người lý hình kêu lên sau khi hành quyết.

(* "*Thế tuy nhiên nó vẫn quay!*")

*

Thường hơn cả, lối ra cũng nằm ngay ở lối vô.

*

Cả tiếng nói của lương tâm nữa cũng chịu
những dối dòi.
Hãy coi chừng kéo cảm xúc của người khác
ép buộc mi.

*

Ôi, cô quạnh, mi quá đông đúc làm sao!

*

Đêm tối đôi khi quá tối tăm
khiến ta không nhìn thấy đêm tối.

*

Những ngọn gió thay đổi chiều hướng của những cột
chỉ đường.

*

Người Mô-hi-căng áp chót thường giết người chót
để trở thành hắc.

*

Hắc cảm thấy điều cảm thấy của một bóng ma
chưa ai từng thấy.

*

Cả đến chó, ở thủ đô,
cũng sửa một cách trung ương* hơn.

(* *plus centrale*: 'chính thức hơn'.)

*

Cuộc sống lấy của mọi người quá nhiều thời giờ.

*

Có những chữ không thể uốn cong,
nhưng giãn ra được.

*

Có nhiều con dê-rô cho mình là hình bầu dục
mà thế giới quay trên đó.

*

Trong cuộc đấu tranh giữa các ý niệm, kẻ chết
là con người.

*

Cả đến những kẻ sáng suốt cũng nhìn tất cả màu đen.

*

Tại sao lại đặt những lời châm biếm vắn vỏi này?
Tại vì tôi thiếu chữ!

*

Hãy cho tôi hay anh ngủ với ai,
tôi sẽ cho anh hay anh mơ tới ai.

*

Phải có nhiều kiên nhẫn để học biết
kiên nhẫn.

*

Lại cũng có những kẻ hữu thần bất nghĩa*

(* *perfidéistes*.)

*

Người công dân càng nhỏ, đế quốc càng có vẻ lớn.

*

Phủ định là yếu tố tích cực của một toàn thể.

*

Việc cai trị của bất công
luôn luôn nằm trong những bàn tay thích đáng.

*

Điều mà người ta không thể nào tưởng tượng ra thường có thể
mua được.

Hãy nghĩ kỹ trước khi suy tưởng!

*

Biển dừng dừng đã cuồng lộng.

*

Chủ nghĩa siêu thực có còn lý do tồn tại
một khi đã được thực hiện?

*

Liệu có đủ từ để cho người ta có thể thỏa mãn được
hết mọi cửa miệng?

*

Nơi mỗi người bù nhìn chập chờn những tham vọng
khủng bố.

*

Hãy để cả người mù chơi "bịt mắt bắt dê"!

*

Chúng ta hãy tự thối vào những cánh buồm của chúng ta!

*

Nghi ngờ một ai đó thật không đẹp
khi ta đã chắc chắn tuyệt đối.

*

Nếu không rành ngoại ngữ,
ta sẽ không bao giờ hiểu được sự im lặng
của người ngoại quốc.

*

Thành quả của thắng lợi ư? Những trái mận.*

(* *Des prunes*: những cái chẳng ra gì.)

*

Đừng làm thụ tinh những đầu óc không sinh sản!

*

Chỉ sau sáng thế
mới lộ ra một đồng những sự vật
không thuộc thế giới này.

*

Tục ngữ mâu thuẫn với nhau. Ấy chính điều đó
là sự khôn ngoan của con người.

*

Người ta có thể nhắm mắt trước thực tại nhưng không thể
trước những kỷ niệm.

*

Không có một viên 'pháp quan truy tà' dữ dằn nhất nào* từng có thể
cưỡng thủ của con người nhiều tư tưởng thầm kín cho bằng cái thèm khát
danh vọng.

(* *Torquemada*.)

*

Khi chúng ta từ mặt trăng rớt xuống,
tại sao bao giờ cũng lại xuống cùng một mặt đất này?

*

Kỳ quặc thay, gọi ra một tiếng vang nhỏ nhất
trong những đầu óc rỗng không lại khó đến thế.

*

"Đây chỉ là một thứ vẩn thạch", ngọn nến khinh bỉ
tuyên bố.

*

Để mua lấy tất cả những cái rẻ mạt, xoàng xĩnh,
mọi người vẫn thường chấp nhận trả mắc.

*

Đáng tiếc là khi lên thiên đường người ta lại đi bằng
xe tang!

Đau tim, lại không phải là một nhà thơ trữ tình?
Thời ích lợi gì?

*

Bọn trẻ hư hỏng tương lai không đảm bảo.
Bất cứ lúc nào chúng vẫn còn có thể trở thành
người đứng đắn.

*

Tôi có phải là người tin đạo hay chẳng? Chỉ có Chúa biết.

*

Nói: "Có tôi đây!" không khó gì lắm.
Còn phải *hiện hữu* nữa.

*

Phải chăng trong số những kẻ ăn thịt người
cũng có những kẻ hoàn toàn ăn rau cỏ?

*

Tôi tự hỏi không biết cá chép có câm nín hay chẳng
nếu chúng cũng có nhiều điều bí ẩn ngang với chúng ta.

*

Bao giờ cũng chỉ nên là chính bản thân ta.
Một con ngựa thiếu con rồng vẫn là một con ngựa.
Một con rồng thiếu con ngựa chỉ còn là một con người.

*

Ở mỗi đỉnh cao, ta bao giờ cũng ở bên bờ
một vực thẳm.

*

Người ta có thể hát sai giọng một cách thật tài tình.

*

Có lẽ những người thanh giáo* cần phải mang lá nho
trên mắt.

(* *les puritains.*)

*

Y đã bẻ gãy đời y! Lúc này y ở lại
với hai cuộc đời riêng rẽ, cả hai đều hết sức dễ chịu.

*

Tôi tò mò muốn biết liệu có chẳng một con thú
nhìn chúng ta mà tự nhủ: "Ecce homo!"*

(**Tiếng La-tinh*: "Đây là con người!")

*

Một dấu cảm thán đã mời mọc cho ta một dấu hỏi.

*

Mỗi người tạo cho mình một cái nút thông lọng
mà y tự chọn màu sắc.

*

Cả linh hồn nữa đôi khi cũng phải tiết thực.*

(* *se mettre au régime*: "ăn" theo chế độ...)

*

Chúng ta hãy coi chừng!

Nếu chúng ta khinh miệt một kẻ thất học,
y có thể "đặt dấu chấm trên những chữ i".*

(* *mettre les points sur les i*: nói rõ ra.)

*

Trong đám cháy khu Do-thái, nhiều người
đã khiến "cời đám hạt dẻ của họ ra khỏi lửa".*

(* *tirer leurs marrons du feu*: khiến người cực khổ
để lợi cho mình...)

*

Hãy biết lượng giá các tù!

Mỗi một tù đều có thể là tù chót đối với các người.

*

Người ta có thể tự khắc vào mặt mình mà không cần
phải mở miệng.

*

Sự sống không thích hợp với hết mọi người.

Người ta có thể lên án ai kia phải bị quên lãng
nhưng người ta phải áp dụng bản án với những kẻ
còn nhớ.

*

Các ý kiến thường thường được chia sẻ:

giữa những kẻ quyền thế.

*

Những "ngày mai tốt đẹp hơn"
không đưa ra một đảm bảo nào nghịch lại những
"ngày một còn tốt đẹp hơn nữa".

*

Khi các người nhảy lên vì vui mừng, hãy coi chừng để
đừng có ai bị đất sụp lở dưới chân các người.

*

Có ai đã từng hỏi chính đề và phản đề
xem chúng có đồng ý để trở thành hợp đề?

*

Sự ngu dốt của chúng ta bao trùm những thế giới
ngày càng rộng lớn.

*

Những ngón tay của bọn đầy tớ hần phải để lại
dấu vết của những ông chủ.

*

Chúng ta nhận thấy một hiện tượng lý thú:
tiếng líu lo khó hiểu như phương tiện truyền thông giữa
mọi người.

*

Hết thấy những gì khập khểnh cũng vẫn bước.

*

Được là bộ trưởng bộ nội vụ của chính mình!

*

Sự ngay thẳng về nghệ thuật đôi khi ngăn trở sự ra đời
của người nghệ sĩ.

*

Con người không vị kỷ. Không ai
để tang chính mình.

*

Sự thành công của Heine! Trở thành một "nhà thơ
vô danh" được biết tới trên toàn thế giới!

*

Trái núi đã đẻ ra... một trái núi nhỏ.
Kỳ cục thay !

*

Nhà thơ X luôn luôn đặt cuộc vào một con ngựa hay.
Nhưng đó không bao giờ là "Ngựa bay"* cả.

(* *Pégase*.)

*

Nhiều người đã cố tạo ra điểm kim thạch*
bằng cách thạch-hóa các tư tưởng.

(* *pierre philosophale*: đá làm kim-loại thành vàng.)

*

Khi chuyện đã được xác nhận là một ảo ảnh trở thành
thực tại, hãy đòi hỏi cả thiệt hại lẫn tiền lời.

*

Có những kẻ sành ăn rất thích
con cá mà họ đem chiên nháy nhót thoải mái
trong chảo.

*

Người can án không bao giờ ở tầm cao
của giáo đài.

*

Chúng tôi đã nhìn thẳng vào mắt nhau:
tôi chỉ thấy bản thân tôi và nàng chỉ thấy
chính nàng.
Cần phải sống với giấy các-bon, để chứng tỏ,
trong trường hợp cần thiết, rằng mình đã hiện hữu.

*

Khi dân chúng kêu la thì chỉ có một cửa miệng lớn;
nhưng khi họ ăn thì hàng trăm hàng trăm.

*

Một kẻ ăn thịt người có chẳng cái quyền nói nhân danh
những người đã bị hấn xoi?

*

Có những Lỗ-bình-sơn, sau khi rời cảnh
cô quạnh, đã lại chìm đắm và nhận ra mình
một cách thật bi đát ở thế giới loài người.

*

Cút đi, Sa-tăng! Ta đang ở với con quỷ cái.

*

Cái mắt xích yếu nhất của một sợi xích cũng là
cái mạnh nhất. Chính nó bẻ gãy mối ràng buộc.

*

Ngày trước có một người hiền nọ, khi bái biệt đấng
quân vương, bao giờ cũng tìm cách đồng thời

xoay đít lại bọn nô bộc.

*

Có những người thích hiểu rõ
những gì họ tin,
những người khác thích tin ở những gì họ hiểu.

*

A, biết được địa chỉ riêng của Chúa.

*

Nhắm đúng: không phạm tới con người.

*

Hãy nói một cách thông minh, kẻ thù đang lắng tai
ngoài cửa.

*

Chúng tôi đòi ngày suy tưởng tám giờ!

*

Đã có một thời, muốn có nô lệ,
phải mua một cách hợp pháp.

*

Khoảnh khắc mà người ta khám phá ra sự thiếu tài năng
của chính mình là một ánh chớp thiên tài.

*

Hàm thiết của Ngựa bay nằm trong miệng
người kỵ mã.

*

Duy có những thiên tài và bọn ngu ngốc mới

tự đủ về phương diện trí thức.

*

Coi chừng khi những kẻ không có cánh
vươn cánh.

*

Các người có nghe cái tiếng lăm bầm này không? Ấy
những ban đồng ca của các tử âm sau khi đã tuyệt diệt
các nguyên âm.

*

Có nhiều sự vật không ra đời được vì
không thể đặt tên cho chúng.

*

Chúng ta hãy lật đổ những ngục Bastille trước khi
người ta xây dựng chúng.
Cuộc cách mạng Pháp đã chứng tỏ bằng thí dụ
rằng những kẻ thua mất là những kẻ mất đầu.

*

Con cá trở thành có tội ngay khi cắn phải
lưỡi câu: cái lưỡi câu này không phải của nó.

*

Ta đừng xây dựng những dưỡng viện
cho bọn khốn cùng về trí thức.

*

Có những người tin một cách sâu xa,
họ chỉ chờ tôn giáo.

*

Liệu một ngày kia con người có đạt tới một mức độ tinh thần

khiến họ sẽ tạo ra cho dân du mục những nhà tù
lưu động?

*

Con người : *persona non grata*.*

(* kẻ không được tín nhiệm.)

*

Làm sao nhận ra được tự do những kẻ
chưa bao giờ biết tới tự do? Họ có thể ngờ
rằng đó cũng lại là một cái mặt nạ của tên bạo chúa.

*

Có một thế giới lý tưởng của đối trá
nơi mọi sự đều thật.

*

Những hành động không diễn ra
thường lôi cuốn theo sự khuyết vắng những hậu quả,
một sự khuyết vắng gây thảm họa.

*

Cần phải thông-tục-hóa chủ trương phò ưu tú!

*

Ích lợi gì những chân trời rộng lớn khi mà,
thường hơn cả, ta chỉ có thể tiết lộ chúng trong
một phạm vi nhỏ hẹp nhất.

*

Sự toàn thắng của những hiểu biết về con người:
các hồ sơ của công an, mật vụ.

*

Ta hãy kín đáo, đừng hỏi xem mọi người
có sống hay không.

*

Một diễn viên thời phải có cái gì để nói,
ngay cả khi y đóng một vai trò câm.

*

Một diễn viên lớn, chính là nhờ
sự hóa trang, món tóc giả hay cái mũi giả, mà người ấy
trình bày khuôn mặt thật của mình.

*

Những bi kịch đẫm máu nhất là những bi kịch trong đó
máu của khán giả chỉ đi một vòng.

*

Khi các người xa rời mục tiêu, hãy chỉ làm điều đó
ở một khoảng cách khá xa.

*

Một cái sống lưng gãy thường phát sinh một cái bướu
tâm thần.

*

Con người khai thác bóc lột con người ư?
Ồ, đó cũng chỉ là chuyện con người.

*

Có những kẻ mắc chứng hạch chính trị
phì ra quá mức.

Nếu một con thú cố sát,
thì đó cũng chỉ là một phản ứng người.

*

Có một hệ thống mà chúng ta còn lâu mới bút ra được:
thái dương hệ.

*

Mỗi khán giả tới nhà hát với âm hưởng riêng của mình.

*

Sức mạnh của nghệ thuật: những kẻ hèn nhát
cũng có thể là người hùng.

*

Thường thường, duy có bi kịch mới có thể hoàn phục
trên sân khấu tấn tuồng hề thực tại.

*

Hỡi các nhà văn, cần phải viết không phải bằng mực
mà là bằng máu! Nhưng không phải là máu của
người khác.

*

Duy có sự không thỏa mãn muôn thừa của các nhà thơ
mới có thể thỏa mãn văn chương.

*

Những kẻ đạo thi văn hoàn toàn ngủ yên:
Nàng Thơ là đàn bà và hiếm có khi nào tiết lộ danh tính
của kẻ đầu tiên.

*

Biết bao là bi kịch đáng thán phục bị biến
thành hài kịch chỉ bằng một tiếng vỗ tay!

*

Vấn nạn mà Hamlet đặt ra
không có cùng một phản hưởng ở mọi xứ.

*

Kẻ đã là người đầu tiên hiểu
một trò bốn cột hãy còn đủ thời giờ để
làm như không hiểu.

*

Hỡi các nhà trào phúng, hãy loại bỏ các từ,
hãy để cho những con số nói ra!

*

Kẻ sống sót sau một bi kịch không phải là
người hùng của bi kịch ấy.

*

Nguyên tắc: cấm các diễn viên nói lấp thủ
những vai nói lấp.

*

Một bảng vong danh tiểu sử sẽ là một tấm danh thiếp tuyệt hảo!

*

Bọn vỗ tay mướn thượng hạng:
những kẻ được chi tiền để không vỗ tay hoan hô.

*

Con người chỉ đóng trong cuộc đời của chính mình
một vai trò bé nhỏ thảm hại.

*

Mi hãy thực tế: đừng nói sự thật.

*

Đôi khi, những vòng nguyệt quế bắt rễ trong đầu.

*

Phương diện bí mật của một thời đại
được tiếng cười của nó phát hiện.
Chúng ném đá ông bằng cách dựng cho ông
một pho tượng đá.

*

Tất cả đã được viết,
may thay tất cả vẫn chưa được suy tưởng.

*

Cỏ khô mà một số nhà thơ có trong đầu
hiển nhiên là không bị Ngựa bay chê bỏ.

*

Những vở kịch giáo huấn cũng là những vở kịch
khiến ta quên suy tưởng.

*

Những từ mà người ta không dùng tới diễn tả về một thời đại
nhiều hơn là những từ mà người ta lạm dụng.

*

Con người ta lớn lên và giết lẫn nhau
để biết ai là kẻ lớn hơn cả.

*

Tôi nhận thấy rằng người ta ưa những tư tưởng
không buộc phải suy tưởng

*

A, giá như người ta có thể sắp xếp đầu óc hẹp hòi
vào trong số những khó khăn của cuộc sống!

*

Khi những bài ngụ ngôn về chính trị nói tới loài vật,
thì hẳn là vì thời buổi vô nhân.

*

Không có những chiều hướng mới, chiều hướng
chỉ có một: từ con người tới con người.

*

Chúng ta ư tiếng nói bên trong của chúng ta
tới với chúng ta từ bên ngoài.

*

Một nhà văn không đào sâu
luôn luôn nổi trên bề mặt.

*

Khi các luận cứ vụn vỡ, các lập trường
đánh lại.

*

Kẻ tìm được một tiếng vọng thường lặp lại mình.

*

*

Chúng ta hãy tránh con đường của Công lý!
Nó đui mù.

*

Nói chung hậu vệ của đội tiền phong
cũ là tiền phong của hậu vệ mới.

*

Cái chết là *deus ex machina** của bi kịch con người.

(*Tiếng La-tinh: 'cứu tinh' hay 'vị thần từ
máy móc'; một lối giải quyết trong kịch....)

*

Chính nghệ thuật không sinh lợi lại có những năng lực
lớn lao nhất để tự-tái-sản-sinh.

*

Chớ nói lời phạm thượng nếu mi không tin!

*

Tất cả đều đã được khám phá;
chỉ trong những miền tầm thường* là còn có
những vùng đất chưa cày xới.

(*régions de la banalité: còn có nghĩa là
những miền độc quyền của lãnh chúa.)

*

Phải chăng ta có thể dùng sức mạnh tạo ra những điều
thiên tài? Phải, chỉ cần có sức mạnh ấy.

*

Có một số nấc thang sự nghiệp dẫn tới
giáo đài.

*

Cả đến vĩnh cửu ngày xưa cũng dài lâu hơn.

*

Con người ta có những phản ứng muộn màng;
nói chung, họ chỉ hiểu vào
những thế hệ sau.

*

Các nhà thơ cũng tựa như trẻ nhỏ;
khi họ ngồi vào bàn làm việc, chân họ
không chạm tới đất.

*

Một tác phẩm nói về chính mình nếu có ai để nói với.

*

Khi những cái đầu rơi rụng, đừng cúi đầu mi xuống.

*

Nơi ông có một khoảng trống mênh mông tràn ngập
sự thông thái.

*

Tất cả những bi kịch lớn đều kết thúc bằng
một *happy end*,* nhưng ai người có thể ở lại được
mãi tới hồi chót?

(* kết cuộc vui vẻ.)

*

Khi nhân loại gặp may mắn, các tội ác
thăng hoa trong nghệ thuật.

*

Hãy là người tình cảm. Điều đó cho phép mi nhớ tới
cả đến những bi kịch cũ với
sự bùi ngùi xúc động.

*

Đôi khi cần tới sự cộc cằn thô lỗ để đưa lên
sự tế vi tài tình của nó.

*

Nhà thơ nghi ngờ xem xét kỹ các từ của mình:
từ nào trong đó sẽ điểm tô ngôi mộ của ông?

*

Tư tưởng của ông là một hoan lạc thuần túy. Nó không
làm ai sinh sản cả.

*

Người ta đã cho Ngựa bay đôi cánh để nó
khó đá hậu trong còng xe hơn.*

(khó nổi loạn hơn.)*

*

Hãy là kẻ đầu tiên ném đá,
kéo người ta sẽ bảo rằng mi là một kẻ theo đòi.

*

Thời đại đầy rẫy những thiên tài.
Ta hãy hy vọng tìm được trong đó một vài kẻ
có năng khiếu.

*

Những con vẹt được luyện tập không lặp lại gì hết.

*

Sống lại mà không có phép của những kẻ giết mình:
thật là táo bạo!

*

Coi chừng! Khi vinh quang chói ngời
rọi sáng mi, những kẻ thù của mi có một lợi điểm:
chúng rình rập mi trong bóng tối.

*

Cuộc tranh giành quyền hành diễn ra nghịch lại y.

*

Trở thành danh tiếng để có thể cho phép mình
ẩn danh!

*

Chỉ một từ cũng đủ: cái còn lại chỉ là những từ.

*

Trong những nhà hát xứng danh nhà hát
có lẽ cần phải có một cánh cửa sập* dành cho những kẻ,
hấp hối vì hổ nhục, không còn biết đặt mình vào đâu nữa.

(* *trappe*)

*

Trên những cái bưôu của một số người mọc ra đôi cánh.

*

Người ta không thể tin cậy vào trí nhớ của con người.
Vào những lỗ hổng của trí nhớ cũng không,
rủi thay.

Giấc mơ của những kẻ nô lệ:
một khu chợ nơi người ta có thể mua các ông chủ.

*

Tôi đã thấy những hậu quả
năm nào cũng sản sinh vô khối những nguyên nhân mới.

*

Phải chăng bốn phận của con người, mỗi khi tìm được
nơi mình một điều gì đó có giá trị,
là phải báo ngay cho trạm công an gần nhất?

*

Không ai lại ngu ngốc tới độ lâu lâu
không làm ra bộ ngu ngốc.

*

Cả đến những kẻ ăn thịt người cũng tới cứu những người
bị mắc trong hàm cá mập.

*

Khi kẻ thù của mi xoa tay,
thời đến lượt mi hành động: hãy thu xếp làm sao
để đôi tay mi được rảnh rang!

*

Một xạ thủ dày kinh nghiệm tuyên bố:
"Bắn trúng những anh lớn khó hơn những anh nhỏ."

*

Mi đừng ngạc nhiên khi kẻ có mùi khét lẹt
rất ưa được xông hương.

*

Tôi chạm tới nàng Vệ-nữ đảo Milo. "Hạ căng xuống!",
bị mắc cảm, nàng bảo.

*

Sự phân xẻ của bản ngã là một căn bệnh tâm thần
trầm trọng, trong phạm vi nó giảm thiểu vào một
đối nguyên tính* thảm hại sự bùng nổ bình thường
của con người thành một khối lượng vô tận
những con người.

(* *dualité* hay "lưỡng nguyên tính".)

*

Đôi khi cổ họng chúng ta se thắt lại để
ngăn ngừa tiếng nói của con tim đi lên đầu óc,
hay ngược lại.

*

Hãy miễn thứ cho những kẻ ăn thịt người:
"Con người ta là những con bê."

*

"Thưa quý ngài, xin hãy đặt cuộc!"
Quả địa cầu bắt đầu lăn.

*

Khi thời buổi nguy hiểm,
mi chớ bước vào trong mi; chính đó là nơi
người ta có thể tìm ra mi dễ nhất.

*

Một con chim săn mồi phải nuốt bao nhiêu con
họa mi để có thể bắt đầu hót?

*

Tất cả những con phụng hoàng tái sinh từ lớp tro
không thú nhận quá khứ của chúng.

*

Khốn cho kẻ nào không thấy các vì sao
khi không nhận được một cú đâm vào mắt.

*

Một nhà truyền giáo bị 'xoi tái' có quyền
coi như mình đã hoàn thành sứ mạng chẳng?

*

Ta hãy đặt những câu cú tạm thời.

Là vì nếu như có một cuộc động đất?

*

Chúng ta hãy tỏ ra mình là người ít ra là bao lâu
khoa học chưa khám phá ra chúng ta là
thứ gì khác.

Khi nào thì con người sẽ chinh phục không gian
giữa người với người?

*

Có rất ít người đã dự đoán
ở thế kỷ XIX rằng kể đó sẽ tới thế kỷ XX.

*

Thế nào, vật lý, mi bảo sao?
Do những sự cọ xát tạo ra giữa con người
với con người, sẽ xảy tới một thời kỳ nguội lạnh
trong các quan hệ của họ.

*

Những kẻ vắng mặt luôn luôn lằm lẩn, nhưng
rất thường khi họ còn sống.

*

Khi anh ở đỉnh cao, anh có một cái có tốt:
anh không thể đi xa hơn được.

*

Được bán mà không phải qua tay một người bán
là cả một nghệ thuật.

*

Giấc mơ một đời của người lý hình:
khiến tử tội khen tặng mình về phẩm chất
của công việc đã thi hành.

*

Muốn là chính bản thân mình, cần phải là một ai đã.

*

Kẻ chết vì cực kỳ hoan lạc, hãy cố giữ sao
để đừng sống lại.

*

Ta hãy hy vọng văn chương hạ lưu
một ngày kia sẽ trở thành văn chương ưu tú.
Dành cho nhóm nhỏ những tên ngốc cuối cùng.

*

Sự hãnh diện thầm kín của con người: cái chết
chống lại chúng ta nhưng rốt cuộc nó cũng phải thua.

*

Kẻ ăn thịt người không khạc nhổ lên con người.

*

Tôi yêu con người. Chẳng bao giờ tôi tạo nên hấn.

*

Hãy sống theo cách hiện đại nếu các người không thể
dời lại điều đó tới một ngày tháng về sau.

*

Hấn đem sự ngu ngốc của mình đến cho ông cai thợ:
"Ông sửa nó lại cho tôi thành trí khôn được không?"
Ông cai nói: "Được, nhưng vẫn còn những lúc sa sầy."

*

Ta hãy sống lâu hơn! Lâu hơn những người khác.

*

Sự vô-tín ngưỡng mới lắm nghi lễ làm sao!

*

Cả trong những mê lộ, người ta cũng đã
thấy bảng đề: "Cấm làm lạc!"

*

Lương tâm hẳn còn tốt. Chưa có "xài"
nhiều lắm.

*

Sau mỗi "tiếng kêu sau chót"* của văn chương,
nói chung, tôi vẫn thường chờ hơi thở cuối cùng của nó.

(* *dernier cri*: "kiểu mới nhất").

Kỹ thuật sẽ đạt tới một mức độ hoàn hảo
khiến con người có thể không cần tới chính mình.

*

Duy những người có đầu óc lạnh mạnh mới hóa điên.

*

Những kẻ tận hưởng thành quả của tội ác
chớ có khạc nhổ hột mềm lên đất màu.

*

Hãy luyện tập phương pháp làm cho dễ nhớ.
Đôi khi nó sẽ giúp mi nhớ lại rằng mi còn sống.

*

Theo những góc độ do những nụ cười hợp thành,
người ta có thể ước lượng mức độ của tự do.

*

Niềm tin đui mù nhìn xéo.

*

Tôi đặt những câu hỏi mơ hồ, tránh né để chặn đường
những câu đáp mơ hồ, né tránh.

*

Trong bản khai lý lịch của họ, nhiều người
bỏ qua không nhắc tới sự không-hiện hữu của họ.

*

Sự dối trá chẳng khác gì sự thật, chỉ trừ
đó không phải là sự thật.

*

Để biết tới may mắn, có những người
thực sự chỉ thiếu chút may mắn.

*

Tôi nói những điều quen biết, quá xưa
khiến nhân loại đã từ lâu quên mất.

*

Những người lùn, phải cúi chào họ thật thấp.

*

Phải chăng việc sản xuất những tư tưởng
đi tới chỗ ứng phó được với sự gia tăng tự nhiên
về dân số?

*

Muốn trèo cao hơn, phải gập cánh lại.

*

Phải chăng con người có thể xoay đổi chiều hướng của sự
dữ ? Phải. Tôi còn nhớ, có một lần y quay mặt đi.
Ấy là điều lúc đó đã cứu tôi.

*

Muốn đi lên ngọn nguồn, phải lội ngược.

*

Những giá trị phổ quát của con người là những thứ
người ta không chuyển lậu từ xứ này qua xứ khác,
là vì chúng không mang lại bạc tiền chi hết.

*

Luật vật lý : nước càng lên cao,
cuộc sống càng thêm nặng.

*

Ngay cả những người không có gì là phức tạp
cũng tan rã.

*

Cấm chọc cười những bạo chúa không còn răng!
Kỹ thuật sẽ đạt tới một mức độ hoàn hảo
khiến con người có thể không cần tới chính mình.

*

Duy những người có đầu óc lạnh mạnh mới hóa điên.

*

Những kẻ tận hưởng thành quả của tội ác
chớ có khạc nhổ hột mề lên đất màu.

*

Hãy luyện tập phương pháp làm cho dễ nhớ.

Đôi khi nó sẽ giúp mi nhớ lại rằng mi còn sống.

*

Theo những góc độ do những nụ cười hợp thành,
người ta có thể ước lượng mức độ của tự do.

*

Niềm tin đui mù nhìn xéo.

*

Tôi đặt những câu hỏi mơ hồ, tránh né để chặn đường
những câu đáp mơ hồ, né tránh.

*

Trong bản khai lý lịch của họ, nhiều người
bỏ qua không nhắc tới sự không-hiện hữu của họ.

*

Sự dối trá chẳng khác gì sự thật, chỉ trừ
đó không phải là sự thật.

*

Để biết tới may mắn, có những người
thực sự chỉ thiếu chút may mắn.

*

Tôi nói những điều quen biết, quá xưa
khiến nhân loại đã từ lâu quên mất.

*

Những người lùn, phải cúi chào họ thật thấp.

*

Phải chăng việc sản xuất những tư tưởng

đi tới chỗ ứng phó được với sự gia tăng tự nhiên
về dân số?

*

Muốn trèo cao hơn, phải gập cánh lại.

*

Phải chăng con người có thể xoay đổi chiều hướng của sự
dữ ? Phải. Tôi còn nhớ, có một lần y quay mặt đi.
Ấy là điều lúc đó đã cứu tôi.

*

Muốn đi lên ngọn nguồn, phải lội ngược.

*

Những giá trị phổ quát của con người là những thứ
người ta không chuyển lậu từ xứ này qua xứ khác,
là vì chúng không mang lại bạc tiền chi hết.

*

Luật vật lý : nước càng lên cao,
cuộc sống càng thêm nặng.

*

Ngay cả những người không có gì là phức tạp
cũng tan rã.

*

Cấm chọc cười những bạo chúa không còn răng!
Đừng bỏ hết thầy vào một bị, mi sẽ không bao giờ
nhắc nổi lên đâu!

*

Trí tưởng tượng "đồng nhân dạng"* của con người
buộc con người phải nghĩ tới những kẻ áp chế mình

như những con người.

(**anthropomorphique*).

*

Có những người vượt quá những người khác một đầu người, cái đầu mà họ vừa chặt đi của những kẻ kia.

*

Truyền thống ư? Sự cao quý di truyền của chuyện đạo văn.

*

Tôi không thể nói gì hết về hấn. Tôi đã chỉ thấy hấn trần truồng.

*

Có những người nhìn bằng mắt phải thấy cùng một sự vật như nhìn bằng mắt trái. Và họ tin rằng đó là tính khách quan.

*

Chúng ta càng ngày càng tiến gần tới sự khám phá ra Thượng đế bằng khoa học. Và tôi run sợ cho Ngài.

*

Có những người mắc chứng loạn sắc không phân biệt các màu, nhưng lại phân biệt hết mọi sắc dị.

*

Ông ta có tinh thần rộng mở, rui thay cho hết mọi thứ gió.

*

Cả đến các đấng cứu thế cũng nóng nảy chờ đợi
cuộc giáng lâm của chính họ.

*

Ông là lương tâm của thời đại ông,
một thời đại không có lương tâm.

*

Một anh hề thực không thể chế giễu
một anh hề thực.
Một trong hai ắt phải là một anh hề giả.

*

Y đã chỉ cười trong tinh thần (đầu óc), và thêm nữa
trong tinh thần của những văn bản chính thức.

*

Cả đến cây roi (quất trẻ) cũng bắt đầu đâm chồi khi
gặp một mảnh đất thuận lợi.

*

Coi chừng những trái bom văn nghệ
không nổ. Các tác giả của chúng vẫn còn có thể
khiến chúng nổ tung một vài năm sau.

*

Trong lúc bị tra tấn, y không ngừng
véo vào mình. "Tại sao thế?", tên lý hình nổi giận hỏi.
"Tôi kiểm nghiệm xem có phải mình đang
gặp ác mộng".

*

Mất ngủ: căn bệnh của những thời đại trong đó
người ta ra lệnh cho mọi người phải nhắm mắt lại
trước nhiều chuyện.

*

Có những kẻ mừng những cuộc thất bại của họ,
bởi được mời tới bàn tiệc của những người chiến thắng.

*

Người ta có thể thấy mình ở dưới đáy mà không đạt tới
sự thâm sâu.

*

Những linh vật*, bất chấp tính cách bất khả xâm phạm**,
lại sinh sản thêm một cách hải hùng.

(**tabous*;

***inviolabilité* – còn có nghĩa ‘không thể bị cưỡng dâm’).

Hãy hú lên! Các người sẽ thấy mình trẻ hơn
vài triệu năm.

*

Từ khi mà con người đứng trên
hai cẳng sau, y không sao tìm lại được
sự thăng bằng.

*

Một người tuần giáo thật, ấy là ai kia bị người ta
khước từ cả danh hiệu ấy.

*

Ở xứ mù, cả đến người chột
rốt cuộc cũng hóa mù.

*

Trào phúng đôi khi phải xây dựng lại những gì mà
phép cảm kích* đã hủy hoại.

(**le pathos*).

*

Sự thiếu vắng những ảo tưởng có được ghi vào
cột "thải-phương" *?

(* *crédit*: 'tiền có trong trương mục ngân hàng';
còn có nghĩa: 'uy tín...').

*

Đôi khi cho một giải thưởng dễ hơn là
cho rằng người có lý.

*

Đừng đòi hỏi cuộc đời điều không thể được? Tại sao
không? Là vì khả năng của nó có giới hạn...

*

Sự lớn lao vĩ đại đôi khi được đo bằng khoảng cách
phân cách chúng ta với tội ác.

*

Những kẻ ăn thịt người ưa những kẻ không có gì hết
trong bụng.

*

Những kẻ có thể ra lệnh bằng cử chỉ
không bắt buộc phải có nhiều điều để nói.

*

Cả đến cái từ đã mất chức năng* đôi khi
vẫn tiếp tục giữ chức vụ ** của nó.

(* *fonction*; ** *poste* – 'nhiệm sở, vị trí').

*

Tháng ngày của chúng ta cũng bị các nhà thống kê đếm kể.

*

Sự thật rồi cuộc bao giờ cũng xuyên qua.
Chính bởi thế mà nó không ngừng tự chuốt nhọn.

*

Đôi khi sự trừng phạt kéo theo sự có tội.

*

Kẻ đã xa rời con đường địa ngục
sẽ không hãi sợ vì lời cảnh cáo này:
"Đường không dẫn tới đâu hết!"

*

Ông ta đã có một cuộc đời đầy màu sắc tươi sáng. Ông ta
đã thay đổi nhiều ngọn cờ.

*

Khốn thay khi đầu của kẻ mà người ta hoan hô
lại nằm trong tay của những kẻ
hoan hô.

*

Có những bối cảnh sân khấu không dung thứ
cho cái gì hết ở trước chúng.

*

Cả đến những kẻ khuấy rầy chúng ta cũng quan trọng
đối với chúng ta.

A, giá như chúng ta có được số thính giả cũng bằng
những lỗ tai đang lắng nghe ở ngoài cửa nhà chúng ta!

*

Nếu anh thêm đến chảy nước miếng thì đừng lo
tìm hiểu nước ấy có uống được hay không.

*

Có những kẻ đòi tôi phải nói:
"Thế giới này xinh đẹp!" Vậy mà chính họ, nói chung,
lại là những kẻ làm tôi ghê tởm nó.

*

Những dấu vết của nhiều tội ác dẫn tới
tương lai.

*

Một nền văn chương của những sự kiện có thật ư?
Nhưng có những sự kiện đó lại không mong muốn nó.

*

Cần phải lột trần con người
và không vì thế mà phơi bày áo quần dơ của hắn.

*

Từ cửa miệng của những người không có răng
có nhiều điều thoát ra dễ dàng hơn.

*

Khi đọc ở bên trong chính bản thân thì khó mà thấy được
sự mù chữ của chính mình.

*

Sự thẳng thắn của con người không phải là con đường
ngắn nhất để tới đích.

*

Hiệu quả của áp bức tùy thuộc ở bản lĩnh,
có những người trở thành nhỏ hơn,
lại có những người lớn hơn.

*

Đừng bao giờ sa ngã trước tuyệt vọng:
nó không biết giữ lời hứa.

*

Tính nhỏ mọn không bao giờ bị mặc cảm
hèn kém.

*

Chỉ có chú hề là có thể rung động
mà không hề hấn gì: đám chuông nhỏ của chú lúc đó
bắt đầu khua vang.

*

Ấy là một kẻ táo bạo: hấn ăn trong lòng bàn tay
bạo chúa.

*

Những thời đại lớn có thể chứa đựng một
khối lượng đáng kể những người nhỏ.

*

Cơm bánh làm há miệng hết mọi người.

*

Khởi sự là Ngôn từ.
Im lặng chỉ tới sau.

*

Sự tố giác: *Ecce homo!*

(*Tiếng La-tinh: 'Đây là người!')

*

Khi nào phát sinh sự bi quan?
Khi hai thứ lạc quan khác biệt gặp nhau.

*

Chỉ một bước trật đường là mi trở thành mục tiêu
(nhắm bắn) của người khác.
Điều đó còn có thể tệ hơn nữa.
Kẻ thù của anh còn có thể là bạn anh.

*

Tôi luôn luôn sợ những kẻ đòi hỏi một
chính quyền của những tâm hồn. Họ làm gì thể xác?

*

Có những kẻ không có khả năng giết người.
Họ phải tước bỏ nhân tính của người kia trước đã.

*

Mi đừng giết người, ông nói, nếu một người khác
có thể làm điều đó thay mi, ông thêm.

*

Khi người ta nói "Không ai là thánh cả",
cả đến những người vô thần cũng khó chịu.

*

Đôi khi phát sinh những rác rến chồng chất
tới mức hủy bỏ chúng cũng đơn thuần
tựa như lãng phí.

*

Có những kẻ không bao giờ rời bỏ tay lái; đó là vì
điều ấy có thể hữu ích cho họ trên một con tàu khác.

*

Kỳ thị! Bọn chúng không chấp nhận những tư tưởng đen.

*

Liệu người ta có quyền coi mình như tác giả
của những tư tưởng mà người ta không mong ước?

*

Kết thúc bản cáo phó: "Ông không chết!
Ông đã thay đổi lối sống."

*

Có những tư tưởng đến với đầu óc chúng ta
với sự hộ tống cẩn mật.

*

Có những người phải sống một lần thứ nhì,
như một phần thưởng; những người khác, như hình phạt.

*

Hỡi những người đầy thẳng thắn, hãy coi chừng những
khúc quặt!

*

Người ta có thể mơ ngay cả khi tỉnh,
khi mà, thỉnh thoảng, ta lại nhắm một mắt.

*

Thật khó mà bước đầu ngẩng cao
mà không ra vẻ hơn người.

*

Đừng khích một tên ngốc để hắn viết
một kiệt tác phẩm, là vì nếu như hắn đạt được điều đó?

*

Hỡi các triết nhân, đừng khám phá ra tảng đá
khôn ngoan, người ta sẽ cột nó vào cổ các người!

*

Vạch ra từ những tiến bộ của khoa kỹ hà học:
một đường lối chung không gồm bằng một số lượng
vô tận những quan điểm.

*

Một nhà trào phúng rụt rè chỉ tạo ra một trò đùa duy nhất:
chính hắn.

*

Tên bạo chúa, cả y nữa, cũng không có tự do
ngôn luận.

Đừng độc ác! đừng khiến cuộc đời trở nên êm ái
đối với những kẻ thích tự làm khổ mình.*
(* *masochistes*).

*

Những tội ác không được hình pháp học dự phòng
có đáng kết án hay không?

*

"Tôi tránh mọi người!" một người bạn của họ tuyên bố.
"Để khỏi làm điều xấu cho họ."

*

Cổ chuông mà hắn tự treo cổ lên quá nặng
không thể vang động để loan báo hắn đã chết.

*

Có những con ngựa vằn có lẽ sẽ chấp nhận bị giam cầm
để được coi như một con ngựa trắng.

*

Ở những xứ mà người ta không cảm thấy được an toàn
trong nhà tù, người ta cũng không cảm thấy được an toàn
trong tự do.

*

"Ta là thi sĩ của ngày mai!", y tuyên bố. Và tôi
đáp lời, "Chúng ta sẽ nói lại chuyện đó vào ngày mốt!"

*

Sự khôn ngoan hẳn là có dồi dào, chan chứa;
thật vậy, có ai dùng tới nó đâu?

*

Tôi không thể hiểu được các nhà triết lý,
những kẻ ư chặt tóc ra làm tư
trên những mái đầu sống động của người khác, và,
thêm nữa, với một lưỡi rìu.

*

Phỉnh phờ biết bao những nhà trào phúng chế giễu
những tính tốt của một dân tộc mà dân tộc này
không có!

*

Đầu não của con người càng ngày càng
thêm nặng. Tôi rùng mình vì điều đó: sự cân bằng thăng
đứng mà nó vẫn tự hào rồi sẽ ra sao?

*

Một lá thư vô danh chỉ có thể chấp nhận được khi mà
tác giả của nó thật sự không là ai hết.

*

Có thứ hạnh phúc nào trong một Quốc gia
có thể cho phép mình biến một nửa dân số
thành công an, và chịu phí tổn để duy trì
nửa kia trong các nhà tù!

*

Một thời đại không có lấy một luồng gió
thời hơi thở xông ra thật khủng khiếp.

*

Không hề có ngõ cụt nào ở nơi mà người ta có thể
bước lui.

*

Cuộc sống đã quá nặng nề để người ta gán thêm cho
sức nặng!

*

"Hãy ngẩng đầu lên!",
người lý hình nói khi trông cái nút thông lọng

*

Cái gót Achille* thường ẩn trong
một chiếc giày ống của bạo chúa.

(nơi duy nhất có thể bị tổn thương).*

*

Khi các công dân run rẩy,
nền tảng của Nhà nước có thể rạn nứt.

*

Cuộc đời của một người đôi khi chấm dứt bằng
cái chết của một người khác.

Những kẻ có những chân trời thật rộng lớn
nói chung thường có những viễn ảnh thật xấu.

*

Ở nơi mà tiếng cười bị cấm đoán, rất thường khi
người ta cũng không còn quyền khóc.

*

Tôi ủng hộ việc tư-hữu-hóa-lại cuộc sống bên trong.

*

Đừng bực mình với những người lính canh,
ngỡ rằng mi là một anh hề,
trong lúc mi đi giết tên bạo chúa, đã để mi đi qua với
một nụ cười khoan dung.

*

Lương tâm đôi khi phát sinh từ những hối tiếc của nó.

*

Hãy đưa những giấc mơ của mi cho kẻ thù của mi gặm;
có lẽ chúng sẽ chết khi cố thực hiện những giấc mơ ấy.

*

Kỳ quặc, người ta luôn luôn chuyển lậu sự thật
vào những xứ mà nó được định giá rất tẻ.
Lời lải ở chỗ nào?

*

Phạm nhân bày tỏ: "Kết án một con người
vì những hành động vô-nhân sao?!"

*

Một tấm giấy bạc giả mà người ta vẫn coi như thật
rốt cuộc hẳn cũng bị mặc cảm:
người ta không thán phục nghệ thuật giả mạo của mình!

*

Sự khờ khạo ngu ngốc không bao giờ vượt quá hạn giới;
nơi nào nó đặt chân, nơi ấy là lãnh thổ của nó.

*

Tội nghiệp trái đất, tất cả những bóng tối mà chúng ta
phóng ra đều rơi xuống nó.

*

Cả đến những kẻ bị treo cổ cũng có thể nghiêng
về phía bất lợi.

*

Nạn nhân luôn luôn tham dự vào tội ác.
Hơn thế nữa, một cách tiêu cực!

*

Tháp Pise nghiêng theo chiều nghiêng
của du khách.

*

Lý hình thường mang mặt nạ: mặt nạ công lý.

*

Đã từ lâu, con bê vàng trở thành
một con bò sữa.

*

Cái gì của Chúa trả lại cho Chúa, cái gì của Xê-da
trả lại cho Xê-da! Cần phải có đó vào lúc phân chia.

*

Các nhà trào phúng có lẽ phải mài lưỡi
trên tảng đá khôn ngoan.

*

Lời khuyên các ông Đông Ki-sốt: hãy chỉ tiến công các
máy xay khi gió thuận lợi cho quý ông!

*

Thật khó mà nhắm mắt
trước những kẻ muốn bịt tầm mắt của chúng ta.

giương ngọn cờ thật cao: y không muốn
nhìn thấy nó.

*

Nắm tay muốn đập.
Một ngón tay thoái thác: "Tôi, tôi chỉ dùng để chỉ trỏ!",
ngón tay nói với một giọng than van, ai oán.

*

Không đáng một xu ten vật bịt mồm bịt miệng mà người
ta nuốt trôi được!

*

Kẻ nào khám phá ra dấu vết của tư tưởng, chớ để
lũ chó đánh hơi thấy.

*

Tôi tin ở tiến bộ, ở sự sáng chế ra "cái máy" đọc
những tư tưởng mà người ta chưa từng có.

*

Ấy chính người chết lại là những kẻ có đầu óc hài hước
lớn nhất: họ nhe răng trước mọi sự.

*

Đôi khi tôi ngừng tin ở màu thiên thanh,

tôi tưởng như chính đó là cái mặt ngoài được bao phủ
một cách thật lý tưởng bằng những màu xanh*.

(* *de bleus* – còn có nghĩa: ‘những vết bầm tím’).

*

Những bông hoa trên mộ của một kẻ thù
có một mùi hương khiến ta ngây ngất.

*

Có lẽ giống phụng hoàng phải 'giải quyết nhu cầu bài tiết'
trong những áng mây!

*

Tôi không cho rằng kẻ ‘sở hữu’ một linh hồn
lại là một tiểu hữu chủ.

*

Ai biết được Kha-luân-bố đã khám phá ra cái gì
nếu như châu Mỹ lại không nằm
trên đường đi của ông.

*

A, giá như ta có thể chỉ sinh ra sau khi
những kẻ thù của ta đã chết!

*

Tôi chỉ viết những tác phẩm do hoàn cảnh xui nên:
về cuộc đời.

*

Đôi khi lũ chó cũng giẫy tê tê vì sợ xích.

*

Sự không quen biết pháp luật

không miễn cho ta khỏi phải báo cáo, phúc trình.
Nhưng sự quen biết thường miễn cho luôn.

*

Một vết thương gây ra một cách vụng về cho một tên bạo chúa
tạo nên một cuộc đổ máu, thứ máu không phải của y.

*

Những kẻ thù thật sự không bao giờ bỏ rơi các người.

*

Sa-tăng rất quý quyết, nó có thể hiện ra một cách
thật giản dị dưới nét mặt Sa-tăng.

*

Thân giao với người lùn
làm méo mó cột xương sống.

*

Tôi ủng hộ việc hủy bỏ hình phạt tử hình,
nhưng cũng chống việc cấp phát cái chết
để tưởng thưởng.
Vậy thời ai sẽ sáng chế ra bản "bất thức mẫu tự" * để ta
có thể truyền thông với những người không biết chữ?

(* *analphabet*).

*

A, giá như có một Thượng đế để xác nhận: "Hãy tin ta!",
chứ không phải "Hãy tin cậy ở ta!"

*

Đà điếu, mi giấu đầu mi trong cát
của cái đồng hồ cát!

*

Đừng mở rộng đôi cánh tay tiếp đón mọi người:
đừng làm dễ dàng cho họ đóng đinh người!

*

Thật là khiếm nhã khi nói với những kẻ làm trò xảo thuật
chuyên nghiệp: "Các người đừng đùa với lửa!"

*

Chắc hẳn là tuyệt diệu khi được sống
trong một khu rừng già không bị cai trị bằng
luật pháp của chính mình

*

Con người sẽ toàn thắng. Toàn thắng con người.

*

Sự hẹp hòi về đầu óc có những quy mô rộng lớn!

*

Ở trong hàm sư tử, nào có là gì, nhưng
chia sẻ thêm hơi thở ra của nó, thật ghê rợn biết bao!

*

Khi không có gì để cười, người ta thấy xuất hiện
các nhà trào phúng.

*

Tôi sẽ trở thành một nhà văn địa phương, tôi sẽ tự
giới hạn vào địa cầu của chúng ta!

*

Đừng tin cậy vào người ta!
Họ có thể làm những điều vĩ đại.

*

Tôi không chịu nổi những kẻ yếm thế,
bởi đó mà tôi thường tránh người ta.

*

Những cột chỉ phương hướng không làm cho
con đường Thập tự thoải mái hơn.

*

Tôi sợ các thiên thần, họ tốt,
họ sẽ luôn luôn đồng ý để trở thành ma quỷ.

*

Tôi tự hỏi Bộ hình luật cần phải trừng phạt điều nào
nghiêm khắc hơn cả: phải chăng khi người ta
cố tình hay không cố tình gây nên cuộc sống của
ai đó?

*

Cái gì không gây một thoáng bóng nghi ngờ nào
thời cũng chẳng rọi chút ánh sáng nào lên nó.

*

Con người 'nghiến ngấu' chính bản thân suốt đời mình
để khỏi trở thành kẻ ăn thịt người.

*

Hãy tin tưởng ở trí tuệ loài người,
có nhiều điều họ không sao
hiểu được.

*

Mi có biết cái ám hiệu để lọt vào
chính bản thân mi không?
Nhà trào phúng tự sát bằng lưỡi dao trào phúng

đã cùn nhụt của chính mình.

*

Thế giới không bao giờ có thể tha thứ
cho những kẻ không bao giờ có tội gì hết.

*

Người ta có thể mất mặt khi trao khuôn mặt mình
cho một thời đại.

*

Khi một vài giọt nước mắt rơi vào máu,
tất cả hóa ra hồng.

*

Làm sao những kẻ hèn nhát
lại không bao giờ sợ phải nằm trong những nghĩa trang
của người anh hùng?

*

Tất cả những còng tay của thế giới
tạo nên cùng một sợi xích duy nhất.

*

Nếu ít ra nữa, nhìn từ dưới đáy, mọi sự đều có vẻ
cao cả!

*

A, giá như phẩm sắc cao cấp nhất* của Nhà nước là
phẩm cách con người!

(* *la plus haute dignité*... Chơi chữ: *dignité*
vừa chỉ chức vụ, vừa chỉ phẩm cách...)

*

Người ta thường tố cáo văn chương tán trợ
việc đào thoát thực tại nơi các tù nhân.

*

Cả đến những người hành hương chân cũng đổ mồ hôi.

*

Có những bi kịch quốc gia không biết tới
những hồi tạm nghỉ.*

(* *entractes*).

*

Đâu là những hầm mỏ của khôn ngoan? Nói chung,
ở nơi nó đã bị chôn vùi.

*

Những người lùn nhỏ bé biết bao khi
người ta phóng lớn họ lên!

*

Tôi đã nhiều lần bắt chợt mình soi kính lúp
tìm kiếm chính bản thân tôi trên địa cầu.

*

"Không có sự thật!"
đôi khi chính sự thật nói. Để đề phòng.

*

Ghe tởm biết bao khi một vật bịt miệng lại phủ
bằng mặt.

*

Tên lý hình giả dối nói đôi chút
cái nút thông lọng.

*

Những biên giới của tư tưởng ư? Hãy tìm trên bản đồ.

*

Sự dữ, cả nó nữa, cũng chỉ muốn điều tốt cho chúng ta.

*

Chúng đã tra tấn anh ta. Chúng đã
tìm kiếm nơi anh ta những tư tưởng của chính chúng.
Chính là ở chỗ cạn mà người ta nhận biết
mình làm bằng thứ nước nào.

*

Những định suất hạnh phúc đã có đó,
chỉ còn thiếu có những tập in sẵn (để điền vô).

*

Người ta đã xây dựng bao nhiêu là kẻ bất tử
với sự sống của những người khác!

*

Mi hãy làm lần một cách tập thể!

*

Bóng những kẻ quyền thế không động chạm tới họ.

*

Y có một con ngựa bay "bàn cân".*
(* à *bascule*: lên xuống bên này bên kia).

*

Ở xứ chúng tôi, người ta lo lắng nhiều về nỗi âu lo
sáng tạo của các nghệ sĩ.

*

Người ta thử chiều sâu bằng cách ném vào y một tảng đá.

*

Phải kích động trí năng, chứ không phải các nhà trí thức

*

Sự hoàn hảo không thể nào đạt tới ư?
Vậy mà có những kẻ hủy hoại nó đấy.

*

Cái mới mẻ tân kỳ : rọ bịt miệng vô hình.

*

Ấy đó các nhà đối mới đích thực!
Tiếng lú lo khó hiểu của họ không nhắc nhớ gì hết
đến tiếng lú lo khó hiểu đã có một năm trước.

*

Người ta nhận ra những kẻ bài-Do thái, cả họ nữa, ở cái mũi
của họ. Nó đánh hơi cùng khắp các nơi.

*

Chủ nghĩa Sô-vanh quá trơn lì khiến nó trườn vào khắp nơi.

*

Đừng tôn vinh những kẻ
đã lấy mất vinh dự của các người.

*

Việc truyền bá sự không hiểu biết về thế giới,
cả nó nữa, cũng cần phải được soạn thảo một cách khoa học.

*

Khi những kẻ ăn thịt người muốn nếm thử
sự hiểu biết, họ cắt lưỡi các nhà bác học.

*

Chủ nghĩa nhân bản sẽ còn tồn tại sau giống người!

*

Ấy là một tên chống đối. Hấn nâng ly rượu mừng
trong lúc siết chặt chiếc ly trong nắm đấm.

*

Tôi tin rằng kẻ sinh ra dưới một vì sao xấu,
một ngày kia, - cùng với sự tiến bộ - sẽ có thể
được gửi tới đó.

Con người làm thành một toàn thể,
trừ phi đồng loại hấn quyết định khác.

*

Định mệnh của con người là gì? Là trở thành một con người.

*

Ngay cả khi đi qua dòng sông Âm phủ,*
con người cũng run rẩy trước ý nghĩ 'chìm xuống'.

(**le Styx*).

*

Có bao nhiêu người, để có thể chiêm ngưỡng lỗ rốn
của họ, chấp nhận uốn cong cần cổ?

*

Vấn đề quyền hạn: tới bao nhiêu thân ma
người ta có quyền nhằm lẫn?

*

Có những thời đại trong đó, khi nói trong
giấc ngủ, người ta nói dối.

*

Chìm đắm trong bóng tối là những Quốc gia
nơi những tên vô-lại ở dưới ánh đèn rọi.

*

Trái đất: cái chấm nọ dưới dấu hỏi!

*

Tính 'thích-khoe-của-quý'* đích thực cốt tại phô bày
những gì mình không có.

(**exhibitionisme*: thích ở trường trước công chúng)

*

Dù sao, một ngày kia, lưỡi dao của máy chém
cũng sẽ phải cùn nhụt trước một cái đầu!

*

Ôi, đã bao lần tội ác không bị trừng trị!
Vì cái cách quá tầm thường mà người ta đã thực hiện nó.

*

Khi người ta tháo gỡ vật bịt miệng cho một số người,
họ hóa câm luôn vì vui mừng.

*

Đôi khi chính cái có "không-có-mặt-tại-phạm-trường"*
lại là cái tạo thành tội ác.

(**alibi*: 'bất-tại-trường').

*

Bao nhiêu là rượu mừng đã được nâng lên với một chiếc ly
đầy cay đắng.

*

Hổ nhục biết bao cho tiếng sét khi kết thúc trong
những cột thu-lôi!

*

Vậy thời, thực ra, đó phải chăng là một phép màu?
Những kẻ mà người ta sùng bái như thần thánh
thực sự mất dần, theo dòng ngày tháng,
những nét người của họ.

*

Đôi khi cái ghế quyền bính bức bách trườn vào
dưới "bàn khu"* của ai đó.

(**postérieur*).

*

Hơn một người chỉ huy* bao quanh mình bằng những số không:
chúng nhắc nhở tới những cái phao cấp cứu.

(**timonier*: tài công, người lèo lái).

*

Đừng chạy trốn
trước một kẻ thù đang bỏ trốn: y có thể ngờ rằng
mi bắt chước y.

*

Có những người tìm lại được cân bằng khi cán cân
ngiên về phía thuận lợi cho họ.

Mi muốn khóa lấp tiếng nói của con tim mi?

Hãy tin chắc ở những tiếng hoan hô của đám đông.

*

Hãy là những kẻ tự học, đừng chờ cuộc đời
cho các người những bài học.

*

"Tôi nghe nói rằng thế giới này xinh đẹp",
người mù bảo. "Hình như thế", người sáng mắt đáp.

*

Tôi đã mộng thấy Freud. Điều đó nghĩa là gì?

*

Có nhiều khả hoàn môn kế đó quốc dân
phải mang như ách nặng.

*

Hãy bơi theo con cá mập, mi có thể tìm ra
con người ở đâu.

*

Ở xứ những người tí hon, người ta chỉ có quyền nhìn
đấng quân vương bằng kính lúp.

*

Ở những xứ "công-an-trị", dân chúng không phải
chỉ toàn là công an.

*

Biết bao là giàn hỏa đã được nhóm lên do lòng nhiệt thành
của những người bị kết án!

*

"Mọi sự xoay quanh con người", vòng bánh xe tra tấn
tuyên bố.

*

Sản xuất những con người có lợi gì hay chẳng,
khi không một ai biết sẽ bán được bao nhiêu phần trăm?

*

Lịch sử : một sưu tập những sự kiện không
bắt buộc phải xảy ra.

*

Cần phải thoa dầu vào bánh xe xa-hình!
Để tiếng nói của con người khỏi bị nó khóa lấp.

*

Những kẻ-liếm-gót-giày thật trung thành. Họ sẵn sàng
liếm máu mi trên tay tên đao phủ của mi.

*

Cả đến địa ngục cũng sẽ không thoát khỏi bàn tay của
con người. Dưới ấy lại chẳng có những tầng mỏ lưu-hoàng
thật phong phú hay sao?

*

Một vũ khí có hai lưỡi không phải là không thể sai lầm,
nó có thể cùn nhụt về cả hai phía.

*

Có những kẻ không cần tới đêm;
bóng tối tỏa ra chung quanh họ.

*

Con người có thể để lại sau mình
một khoảng trống nhỏ xíu, cỡ 7 ly chẳng hạn.

*

Tôi đầy lạc quan:
nhân loại đã dè bẹp những luật phép đạo lý;
tại sao lại không thể thắng được những luật
vật lý?

*

Nhà trào phúng chết với một cái nháy mắt.

Tự do có lẽ cũng phải có những giới hạn:
những giới hạn của tự do.

*

Tôi đã thấy những con rối, thay vì những sợi dây nhợ,
lại có những xích sắt.

*

Chế độ mãi nô cũng có những khía cạnh tốt của nó.
Bạo chúa không thể quả quyết được rằng mình cai trị
như chúa tể đối với những người tự do.

*

Những kẻ say chiến thắng mắc bệnh
say sưa kinh niên.

*

Tôi không trung thành; đối với tên bạo chúa sắp tới
tôi rất có thể có cùng những cảm giác căm hờn
như đối với tên trước.

*

Cái mặt thứ ba của tấm huy chương ư? Làn ngực
nó chạm tới.

*

Lũ chuột chũi tuyên bố: "Giống người sống trong
bóng tối, chúng cần ánh sáng."

*

Giả dối biết bao! Chúng liên minh với quỷ
để người ta không cho chúng vô địa ngục.

*

Hỡi các chính khách, hãy nhờ các nhà chuyên môn
về dạ dày-ruột làm cố vấn: người ta còn có thể khiến
các công dân nuốt những gì nữa?

*

Phải đối xử với mọi người như những
con người! Với sự ác độc như nhau?

*

Những kẻ thô lậu, không được đeo gọt nhẫn nhui, cảm
thấy mình bị trầy trụa với một câu bóng gió nhỏ nhất.

*

Tôi sợ cảm tình của những kẻ khổ tâm^{*},
họ cảm thấy khoác lạc khi làm khổ tôi.

(^{*} *masochistes*).

*

Con người ta thích cười. Cười người khác.

*

Con người là một con cò trên một bàn cờ đam nơi y không thể
sắp mình vào đâu được.

*

Hết mọi người đều muốn điều tốt của chúng ta.
Các người chó đẻ họ lấy mất nó.
Và nếu như trái đất chỉ là một cái dẫu hoa thì
báo hiệu một cuộc chú mà chúng ta đã không
để ý?

*

Để đi từ một từ này qua một từ khác,
con người đôi khi phải mất vào đó trọn một đời.

*

Con người được cái lưỡi tuân theo thường giữ im lặng.

*

Tôi đã thấy rõ trong hắc; tôi biết ai đứng đằng sau hắc.

*

Con người bị cái bánh xe làm tan nát sẽ không cảm thấy
bớt đau đớn nếu người ta khiến cái bánh xe quay ngược lại.

*

Nhiều người đã không sống cuộc sống của chính họ, bởi
hy vọng thoát hiểm với cái chết của người khác.

*

Tin ở con người thì không tốt,
chắc chắn về hắc thì tốt hơn.

*

Sự mù lòa giúp chúng ta nhắm trúng biết bao!

*

Hãy xây dựng những cây cầu giữa con người với con người.
Những cây cầu-rút^{*}, cố nhiên.

(* *ponts-levis*)

*

Có lẽ cần phải có một trăm con mắt để có thể
nhắm lại trước tất cả mọi sự.

*

Từ khi con người chọn một thế thẳng đứng,
cái bóng của y đã lớn lên.

*

Các ngục Bastille đổ xuống thành bụi đất,
nhưng thường thường những cánh cửa của chúng, được khoá chốt
từ trên xuống dưới, vẫn còn đứng trơ.

Đến đây là kết thúc toàn bộ những câu trong bản văn chính [đã đăng thành 32 kỳ trên Tiền Vệ]. Ngoài ra, còn ba câu của Stanisław Jerzy Lec, trích từ "bài tựa" của Claude Roy, như sau :

Vào lúc gió lặng, cả đến cái chong chóng gió
cũng có cá tính.

*

Hãy chăm sóc bản thân mi; mi là
sở hữu của Nhà nước.

*

Làm sao hoan hô những kẻ còng tay anh?

[hết]